

Wat is er mis met de tuin?

Ik sta al een poosje in de gang op mijn afspraak te wachten. Buiten schraapt een standaard over de stoep en wordt een fiets geparkeerd. De voordeur zwaait open en Roos stapt met een windvlaag mee naar binnen. 'Sorry', weet ze nog net puffend uit te brengen.

Enemaal in de behandelkamer is ze op adem gekomen en komt het hele verhaal eruit: echtgenoot in het buitenland voor werk, kinderen naar school brengen, jongste naar haar moeder, want die was verkouden en kon niet naar de opvang, band van de bakfiets zacht, stoppen om te pompen en dus te laat. Diepe zucht. 'En op die momenten word ik zo moedeloos', zegt ze zachtjes, 'Dan vraag ik me af: waar doe ik het allemaal voor? Dan voelen al die grote dertigersdoelen van mij als zo'n gewicht op mijn schouders: relatie leuk houden, kinderen opvoeden, ambities op het werk, en leuke, bijzondere vakanties verzinnen als we vrij zijn.'

Roos had hierover laatst een gesprek met haar manager, Bram. De werk-privébalans, het gevoel constant aan te staan, het idee dat de maatschappij van alles van haar verlangt. Bram, begin zestig, dacht welwillend met haar mee, en is tegelijkertijd ook van mening dat millennials (mensen grofweg geboren tussen 1985-2000) zich te druk maken, zichzelf te veel op de hals halen, dat het versimpelen van hun leven al een heleboel verlichting kan brengen. 'Wat is er mis met de tuin?', had hij aan Roos gevraagd. 'Daar kun je toch ook heerlijk zitten, dat hoeft toch niet per se op Ibiza?'

Roos haalt dat gesprek nu weer aan: 'Toen Bram dat zei, vond ik het nog zo kortzichtig', zegt ze, 'Ik had niet het idee dat hij mij begreep. En dat hij mijn problemen, want zo voelt het toch echt, afdeed als een luxeprobleem. Toen we het er later weer eens over hadden, kwamen we erachter dat meer mensen hiermee worstelen. Dat collega's van verschillende generaties moeite hebben zich te verplaatsen in de schoenen van de ander. Terwijl we zoveel van elkaar kunnen leren. De oudere generatie kan bijvoorbeeld van ons leren over techniek, kunstmatige intelligentie, over klimaatbewustzijn, over opkomen voor onze waarden. En wij kunnen van hen leren over loyaliteit, hun levenservaring en kennis van het bedrijf, over samenwerking, over geduld. En hoe het soms een goed idee is om eens een weekendje thuis te blijven en niet naar vrienden in Amsterdam te gaan. Dus we besloten er een experiment van te maken en elkaar het komende jaar te coachen in onze uitdagingen. Misschien ontdek ik uiteindelijk wel dat de mooiste bestemming in mijn eigen achtertuin ligt!'

Froukje Jackson en Irma van Steijn zijn beiden GZ-psycholoog bij Maarsingh & van Steijn. Froukje in Groningen en Irma in Leeuwarden. Zij schrijven om en om een wekelijkse geanonimiseerde column over wat zij meemaken in o.a. de spreekkamer. f.jackson@maarsinghenvansteijn.nl of i.vansteijn@maarsinghenvansteijn.nl.